

دعای روز دهم ماه مبارک رمضان

بسم الله الرحمن الرحيم. اللهم اجعلني فيه من المتوكلين عليك واجعلني فيه من الفائزين لديك واجعلني فيه من المقربين اليك يا غايه الطالبين .

خدایا قرار بده مرا در این روز از متوکلان به درگاهت و مقرر کن در آن از کامروایان حضرتت و مقرر فرما در آن از مقربان درگاهت به احسانت ای نهایت همت جویندگان .

تفسیر دعای روزانه

درخواست توکل از خدا معنای توکل این است که انسان یقین کند به اینکه سود و زیان، و بخشش و حرمان به دست مردم نیست و باید از آن‌ها ناامید بود و اگر بنده‌ای به این مرتبه از معرفت برسد که جز برای خدا کاری انجام ندهد و جز او به کسی امیدوار نباشد و از غیر او نهراسد و غیر از خدا چشم طمع به کسی نداشته باشد، این همان توکل بر خدا است.

کارکردهای دو کانه شکر و احسان

در آموزه‌های قرآنی برای اموری چون احسان و شکر دو کارکرد جداگانه تبیین شده است. به این معنا که شکر و سپاس و مانند آنکه از رفتارهای پسندیده عقلانی و عقلایی است، زمینه‌دگرگونی رفتاری دیگران نسبت به ما را سبب می‌شود و آثار این شکر و سپاس به خود ما باز می‌گردد. از جمله آثار این گونه رفتارها که به خود انسان باز می‌گردد می‌توان به مساله محبوبیت و افزایش اعتماد عمومی

مردم نسبت به شخص سپاسگزار اشاره کرد. خداوند در آیه ۷ سوره ابراهیم می‌فرماید: لئن شکرتم لازیدنکم؛ اگر سپاسگزار باشید بر نعمت می‌افزاییم. این بدان معناست که شکر و سپاس از نعمتی، خود موجبات افزایش بهره‌مندی شخص از نعمت دیگر بیشتر می‌شود و از جهات دیگر بهره‌مندی‌های او نسبت به نعمت افزایش می‌یابد. از این رو خداوند مصداق افزایش را بیان نمی‌کند و می‌گوید سپاسگزاری موجبات افزایش است؛ بعد دیگر شکر و سپاسگزاری که در آیه ۴۰ سوره نمل به آن اشاره شده این است: و من شکر، فانما يشكر لنفسه، کسی که شکر و سپاس‌گزاری کند، در حقیقت از خودش شکر و سپاس کرده است. این می‌تواند به این معنا باشد که سپاسگزار در حقیقت شخصیت خود را بروز و ظهور داده و تشکر از دیگری و احسان کننده در حقیقت تشکر از خود بیانگر ارزش و جایگاهی است که شخص برای خودش قایل است و با تشکر، این جایگاه و ارزش را به نمایش می‌گذارد و به دیگران نشان می‌دهد تا چه اندازه با تشکر به دیگری، برای شخصیت خودش ارزش قایل است. همچنین می‌تواند مراد این باشد که شخص با سپاسگزاری، گامی بلند در راه اصلاح شخصیت یا تکمیل آن برداشته است. احسان نیز همین حالت را دارد. به این معنا که احسان کننده با احسان خویش پیش از آن که به دیگری خدمتی کرده باشد، به خودش خدمت کرده؛ گاه شخص احسان می‌کند و هر چند که چشم داشتی از دیگری که به وی احسان کرده ندارد، ولی در اندیشه بازگشت این احسان به شکلی دیگری می‌باشد. به این معنا که اگر نانی را به دجله می‌افکند، در اندیشه این است که روزی روزگاری خداوند به شکلی این احسان را در بیابانی بازگرداند. ولی در مرتبه بالاتر و برتر، کاری که انجام می‌شود، باید بی هیچ چشم داشتی باشد.

این همان چیزی است که خداوند در آیه ۴۰ سوره نمل به شکل سپاس از دیگری همان سپاس از خود یا آیه ۷ سوره اسراء با جمله «ان احسنتم احسنتم لانفسکم؛ احسان به دیگری همان احسان به خود می‌باشد» تبیین نموده است.

اگر کسی به علت بیماری نتواند روزه بگیرد آیا بدون روزه می تواند اعتکاف کند؟
همه مراجع: خیر چون روزه شرط صحت اعتکاف است.

حدیث

پیامبر اکرم حضرت محمد (ص) فرمود:

مَنْ تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ كَفَاهُ مَوْنَتَهُ وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ
هر کس به خدا توکل کند، خداوند هزینه او را کفایت می کند و از جایی که گمان نمی برد به او روزی می دهد.
کنز العمال، ج ۳، ص ۱۰۳، ح ۵۶۹۳

صحیفه سجادیه

ای خدای من آنرا که جز تو عطا کننده ای نمی یابد نا امید مکن و کسی را که از تو به غیر تو بی نیاز نمی شود بی یاری مگذار.

عیسی و شخص معجب

امام صادق علیه السلام فرمود: راه و روش عیسی در تبلیغ دین گردش در شهرها بود، در یکی از گردش هایش بیرون شد در حالی که مرد کوتاه قدی از یارانش به همراهش بود. چون عیسی به دریا رسید، از روی یقین نام خدا را برد و روی آب به راه افتاد، چون آن مرد عیسی را این چنین دید او هم با یقین کامل نام حضرت حق را به زبان جاری کرد و دنبال عیسی به روی آب به راه افتاد تا به عیسی رسید.

در این حال عجب و خودبینی او را گرفت، با خود گفت: این عیسی روح الله است که به روی آب راه می رود و من همانند او، پس او را بر من چه برتری است؟ امام فرمود: به محض این اندیشه به زیر آب رفت، در آن حال عیسی را به عنوان کمک صدا زد، آن حضرت وی را از آب بیرون آورده سپس به او فرمود: چه گفتی؟ در پاسخ عیسی، اندیشه اش را بیان کرد و این که آلودگی عجب گریبانش را گرفت، عیسی فرمود: خود را به جایی واداشتی جز آنجا که خدایت واداشته و بدین جهت مورد خشم خدا شدی، از آنچه که گفتی به درگاه حضرت حق توبه کن. سپس امام صادق علیه السلام فرمود: آن مرد توبه کرد و به مقامی که خدا به او داده بود باز گشت.

(بر گرفته از کتاب حکایتهای عبرت آموز استاد حسین انصاریان)

حکمت های نبج البلاغه

هر کس جدال و نزاع را داب و روش خود قرار دهد شب اندوهش به صبح شادی نمی رسد و هر آنکه از چیزهایی که در پیش روی اوست بترسد در کارهای خویش به قهقرا باز گردد (و پیشرفتی برایش حاصل نشود) و هر آنکه خاطرش به شک آلوده شود و باشبهه قدم بردارد، سم های شیاطین او را پایمال و هلاک می سازند و هر آنکه هلاکت دنیا و آخرت را گردن نهد در دو دنیا هلاک شود

مفکران